

Aase Schmidt. Foto: Robin Skjoldborg

Down Memory Lane – et usentimentalt essay om at blive gammel

ESSAY: Pulterkammeret. Et essay om at ældes

Forfatter: Aase Schmidt

Skjødt Forlag, 2022.

Connie Bork

Aase Schmidts essay om at ældes starter forsigtigt, men så begynder det at gå stærkere og stærkere. Den sidste tredjedel af bogen har overskriften ”At gribe ud over sig selv”, for det gør mennesker hele tiden, utrætteligt, på jagt efter den energi, som giver verden volumen. Flow gennem dagene, for forfatteren kender jo til begge yderpunkter. Bogen fanger den store bevægelse mellem ufrivillig passivitet og høj aktivitet i et liv. Episoderne afløser hinanden: At opdage saligheden ved at være på egen hånd, rejsens åbnende værdi, ordløshed overfor brudstykker af vigtig samtale, en særlig mand.

Teksten begynder at dampe af det urolige liv. Da fortælleren er lille, skal hendes morfar ikke røre ved hende. Engang tager hun hans store træsko på, hun har aldrig siden set så store træsko, men kærtegn skal han ikke forsøge sig med. Så der er en indrømmet modstand i forhold til de gamle, som giver essayet en spændvidde – for fremme ved rejsen til Barcelona, flyder det hele ud og ind mellem hinanden, farver, lugte, syner og samvær med nær familie. Forløst og medrivende.

Bogen skal læses for dens nøgternhed og alvor, men måske især fordi den er så lydhør og konsekvent, når øret lægges til. Hvad var det egentlig, der skete – og sker, når livet bliver levet?